

Indflydelse de ville kunne have paa Lovforslaget's Skjebne. Da jeg nu ønsker denne Sag fremmet saa hurtigt som muligt, skal jeg anbefale, at der ikke nedsettes et Udvalg angaaende den.

Buff: I den Forhandling, der er foregaaet om dette Lovforslag, har det store Flertal af dem, der have havt Ordet, fremsat en virkelig Ubefaling for dette Lovforslag, hvorfor jeg maa antage, at det store Flertal af dette Thing er stemt for at ville have denne Lov, selv om de ogsaa skulde blive nødt til at tage den i den Skikkelse, hvori den ligger for; der er jo vel adskilligt man kunde ønske forandret, men naar det, som sagt, staar saaledes for Flertallet af dette Thing — og det antager jeg, det gjør, for mig stiller det sig i alt Fald saaledes, at det er et virkelig Fremskridt at komme ind paa den Vej, som her er foreslaaet — kan jeg heller ikke tilraade, at vi sende Sagen i et Udvalg, thi ved at læse Landsthingets Forhandlinger igjennem har jeg i alt Fald faaet det Indtryk, at dersom vi lave ret meget om paa denne Lov og sende den ind i Landsthinget igjen væsentlig forandret, kunne vi vist være temmelig rolige for, at vi aldrig mere faae Lovforslaget at se. Jeg bestyrkes i denne Anskuelse ved den ærede Ministers Udtalelser igaar, idet nemlig den ærede Minister mente, at dersom vi rettede ret meget ved Loven, vilde han ikke indstaa for, at han kunde faae den ført igjennem. Men forsaavidt der paa et enkelt væsentlig Punkt er Samstemning tilstede her i Thinget, kunde vi maaste nok se at faae Loven forandret lidt. Overfor de ærede Medlemmer der staa paa det Standpunkt, at Kjøbstæderne ogsaa skulle hjælpes, tror jeg, at vi let kunne blive enige om, at dersom vi bringe dem ind i Lovforslaget, ville vi forandre det væsentligt, men forsaavidt man vil have Kjøbstæderne med og give dem denne Hjælp, forekommer det mig, at det er en rigtig god Vej derhen til, naar man faar et saadant Lovforslag som det her foreliggende igjennem. Det forekommer mig, at dette er den allerbedste Forberedelse til at gjøre Noget for Kjøbstæderne, om det end ikke i Formen kan blive saaledes, som de ærede Medlemmer have villet. Jeg skal derfor for mit Bekommande fraraade, at vi sende Sagen i Udvalg. Jeg tror, at det vilde have tilfølgende, at vi ikke fik Loven.

Bille: Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Hofstein-Vedreborg) argumenterede saaledes, at han i Virkeligheden støttede Forslaget om Hensyn til Udvalg, thi netop deraf, at der, som han mindede om, tidligere har været nedsat Udvalg, og at Sagen der er bleven gjenmaaet i sine almindelige Træk, og at det var den „Rime“, hvoraf hele Forslaget er sprunget frem, fremgaaer, at dette Udvalg vil have fra Haanden det Arbejde, der ellers ofte piner og plager et Udvalg og tager

mest Tid, nemlig de almindelige Betragtninger, og at det vil være modent til meget hurtigt at gaa ind paa en praktisk Prøvelse af det foreliggende Lovforslag. Det synes, som om forskjellige ærede Medlemmer, navnlig de ærede Medlemmer for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og Ribe Amts 3die Valgkreds (Buff), ligesom vare hange for, at denne Sag paany skulde vende tilbage til Landsthinget (Udfrydelse). Ja, somme Læder have de ærede Medlemmer talt, som om den maatte derover igjen, og til andre Læder have de talt, som om der dog var stor Risiko ved, at den paany kom ind i Landsthinget. Det tror jeg nu ikke, der er. Jeg føler mig overbevist om, at ether den Udgjærelse, som Sagen har fundet i Landsthinget, og efter den varme Understøttelse, Ministeren skænker den, er der i den Henseende ingen Fare. Og naar de Herrer dog erkjende, at der er nogle Forandringer, som man under alle Omstændigheder maa anse ikke alene for ønskelige men ligefrem for nødvendige, er det dog nødvendigt, at Sagen kommer ind til Landsthinget, og en saadan Forandring er Forhøjelsen af Maximalsummen. Nu er der imidlertid sagt, at det var saa betænkeligt at indlade sig paa store Forandringer, og at dette nødvendigt maatte blive Følgen af Udvalgs Nedsættelse. Jeg tillader mig at formene, at Udvalgs Nedsættelse netop er den bedste Vej til at forhindre saadanne Forslag, som kunne udsætte Loven for Fare, ligesom Udvalget er det bedste Sted, hvor en Forhandling kan foregaa med den høitærede Minister. De Herrer have jo Lillid til Ministeren, de betragte ham jo som en trofast og paalidelig Bærg for denne Sag, ikke sandt? (Stemmer: Jo!). Hvorfor saa ikke tillade, at der bliver nedsat et Udvalg, hvor der kan finde Forhandling Sted med Ministeren om Forslag, om hvilke de Herrer dog vide, at de ikke ville blive vedtagne herinde, hvis de skulde kunne udsætte denne Sags Skjebne for nogen Fare? Hvilken bedre Vej findes der til Konference med Ministeren end netop Nedsættelse af et Udvalg? Det er sandt, at det vilde være ganske interessant, om vi nu kom til en ganske modsat Situation af den, vi pleie at være i. Men vi have jo i Grunden allerede længe befundet os i denne Situation, thi man skulde virkelig ikke tro, at det var den samme Sag, i hvilken der saa ofte har lydt høirøstede og forbittede Angreb, ikke alene paa Ministeriet i sin Helhed, men ogsaa paa Ministrene som enkelte Personer — den samme Sag, som i disse Dage har gjenlydt af Tubel og Raf og Unerkjendelse. Det er jo en yderst glædelig Forandring, men, mine Herrer! den er saa glædelig, at vi maa ønske at tage Del i den. Vi ønske ikke at stille os fjendtlig mod Ministeriet, fordi de ere bleve dets Venner, og vi agte ikke at gaa over til den oppositionelle Holdning, som de Herrer nu have forladt, vi glæde os tværtimod alle over, at de Herrer nu ere